

Tìm cho ra sự thật, đó là mối quan tâm của ĐHY Phám Minh Mán khi ngài nói đến sự thật “thực” và đã cất công đi tìm. Nhưng khi sự thật mình đi tìm lại chính là sự thật mình muốn có bằng bất cứ giá nào, thì liệu sự thật mình khám phá ra, đã là sự thật “thực” hay chưa? Ngái đi để bài của ĐHY về sự thật tìm lại câu trả lời.

Bối cảnh của một chuyến đi

Nhám đánh dấu 350 năm thành lập hai giáo phận đầu tiên và 50 năm thành lập hàng giáo phận Việt Nam, Năm Thánh 2010 đã khai mạc trong thời Sĩ Kián, Hà Nội dịp lễ các thánh Tô Đáo Việt Nam 24-11-2009. Chỉ hơn một tháng sau thì xảy ra vụ thánh giá Đáng Chiêm bị đập nát. Ngái tín hữu Công Giáo về a bằng hoàng và phận ná trác hành vi báng bá của chính quyền công sở, về a ngược nhiên và đau đớn khi thấy tuyát đối đa số các giám mục hai giáo phận Huế và Sài Gòn hoàn toàn thịnh liáng. Không một lời nói, không một cách chỉ háp thông với anh chị em giáo phận Hà Nội. Tình trạng phân hoá trong nội bộ Công Giáo càng thêm trầm trọng và phải bày công khai khi đức cha Phê-rô Nguyễn Văn Nhơn được bổ nhiệm làm Tổng Giám Mục (TGM) Phó Hà Nội với quyán ká vá, và chỉ một hôm sau là Đức TGM Giuse Ngô Quang Kiệt rời khỏi Việt Nam giữa đêm hôm khuya khoát, chỉ ng khác chi một kẻ tái để bá trác xuát khỏi quê hương.

Chính trong bối cảnh đó mà Đức Hồng Y Phám Minh Mán (ĐHY), Tổng Giám Mục Sài Gòn, đã lên đường đi Rô-ma gặp các quan chức cấp cao của Tòa Thánh, và sau khi trở về, đã có bài trả lời phỏng vấn liên quan đến chuyến đi, bài trả lời đó được đăng tải trên tuần báo Công Giáo & Dân Tác, số 1762, tuần lễ từ 18-06 đến 24-06-2010. Xin được chia sẻ một vài suy nghĩ sau khi đọc bài trả lời phỏng vấn đó.

Tại sao đi? Đi để làm gì?

Đức Hồng Y nói: Trong tình hình một số ý kiến trên mạng hay qua truyền tai nhau, tôi nên đưa luận gây ít nhiều hoang mang và bối rối trong công đoàn Giáo hội và xã hội, ví dụ như một vài đề xuất cho rằng có sự tác trách của Bộ Truyền giáo, sự thoá háp của Bộ Ngoại giao, sự can thiệp của một ít nhân vật trong Giáo hội vì lợi ích, sự ngây ngô của Vatican..., một số giám mục đã nghĩ tôi đi tìm hiểu sự thật “thực” trên thực địa. Qua những lời trên đây, ĐHY về a cho ta thấy nguyên nhân nào khiến ngài rời khỏi Việt Nam để có một thời gian ở Vatican từ ngày 30-05 đến 03-06-2010, về a cho thấy mục tiêu của chuyến đi, đó là để tìm hiểu sự thật “thực” trên thực địa. Chuyến đi này không phải là một chuyến hoàn toàn cá nhân, nhưng còn theo lời đề nghị của “một số giám mục”. Các vị này là những ai, gồm bao nhiêu người, nắm chức vụ gì trong Hội Đồng Giám Mục Việt Nam (HĐGM/VN), ngài không nói.

Tìm ra sự thật “thực”

Tác Giả: Pascal Nguyễn Ngọc Tánh OFM
Thứ Năm, 24 Tháng 6 Năm 2010 10:05

Những hoạt động trong chuyến đi

Tái Rô-ma, những người đi đầu tiên đến cä ĐHY gặp gỡ và thăm hỏi là những linh mục, tu sĩ, giáo dân Việt Nam đến cä ngài gặp iäi häc. Đây là chuyến bình thường, những chỗ không ä trong mục tiêu quan trọng của chuyến đi. Ngay cả việc đi thăm đến những Etchegaray cũng vậy, cũng chỉ là một cuộc thăm viếng xã giao.

Những hai cuộc gặp quan trọng hơn cả trong chuyến đi này, trước hết là cuộc gặp tại Bä Ngoäi Giao Tòa Thánh sáng ngày 01-06, với vị Ngoäi trưởng là Đäc TGM Dom. Mamberti, và với vị Thứ trưởng, đến ông Ern. Ballestrero, kế đến là cuộc gặp tại Bä Truyän Giáo với Tổng Trưởng là ĐHY Ivan Dias.

Tái mỗi nơi, ĐHY Phäm Minh Män đã “gợi bày tình hình do đó luän täo ra”. Ngài đã nói những gì, gợi bày thế nào thì không ai biết. Những phần trình bày, thì tại cả hai nơi, ngài đã nhận được một nội dung hoàn toàn giống nhau. Phía Bä Ngoäi Giao thì Bä đã “lắng nghe và tôn trọng ý kiến cùng bản thân của những sự” (tức là Đäc TGM Hà Nội Giu-se Ngô Quang Kiệt). Tại Bä Truyän Giáo cũng vậy, Bä “luôn lắng nghe và tôn trọng ý kiến cùng bản thân của những liên hệ” (vốn là Đäc Tổng Kiệt). Và dựa vào cách làm của cả hai bên là “lắng nghe và tôn trọng ý kiến cùng bản thân của những liên hệ”, cuối cùng “Đäc Thánh Cha chấp thuận lại Đäc Cha Ngô Quang Kiệt xin tä nhiệm Tổng Giám Mục Hà Nội vì lý do sức khỏe”.

Và đây là sự thật “thực” ĐHY đã phải vượt bao nhiêu ngàn cây số đến tận Rô-ma để công đi tìm. Nói nôm na là như thế này : Sự dĩ có “dä luän gây ít nhäu hoang mang và bất ổn trong cộng đồng Giáo Hội và xã hội” là do việc Đäc Giáo Hoàng bổ nhiệm đến cha Nguyễn Văn Nhän thay thế Đäc cha Ngô Quang Kiệt trong cộng đồng với Tổng Giám Mục Hà Nội. Việc thay thế đó bất ngờ đến với Đäc cha Kiệt xin tä chức vì lý do sức khỏe. Và trong việc này, cả hai bên Ngoäi Giao cũng như Truyän Giáo đều tôn trọng ý kiến, nguyện vọng của những sự. Tóm lại : mọi chuyện đã xảy ra, hay là sự thật “thực”, chính là việc Đäc cha Ngô Quang Kiệt xin tä chức mà thôi. Có gì đâu mà phải im lặng!

Những điều gây thắc mắc

Thä những điều với công luận, mọi chuyện không đến gần như thế. Giả sử Đäc cha Kiệt làm trọng bản, không còn khả năng lãnh đạo, hay đến tuổi về hưu, thì bất cứ với nào đến Đäc Giáo Hoàng bổ nhiệm thay thế, cộng đồng tín hữu cũng hoan hä đón nhận. Läch sự đã chứng minh điều đó. Những việc Đäc cha Kiệt rời khỏi chức với TGM Hà Nội, lại chính là đòi hỏi của nhà cầm quyền cộng đồng sự Việt Nam, qua văn thư đến ngày 23-09-2008 của ông Nguyễn Văn Thọ, Chủ tịch Ủy Ban Nhân Dân Thành phố Hà Nội, gửi HĐGM/VN do Đäc cha Nguyễn Văn Nhän làm Chủ tịch.

Vậy thì điếu u ngái tín háu Viát Nam muán biát, đó là mái táng quan giáa hai sự viác : giáa đòi hỏi của nhà cầm quyền Hà Nội và viác Đác Giáo Hoàng chấp thuán cho Đác cha Kiát tá chác. Điếu u ngái tín háu Viát Nam nóng lòng muán đác soi sáng là HĐGM/VN đóng vai trò nào trong viác thay thế TGM Hà Nội, Đác Cha Ngô Quang Kiát. Cũng liên quan đến sự viác này, một nhân vật quan trọng khác mà tín háu Công Giáo Viát Nam muán có thông tin, đó là vị đái diện Toà Thánh đến thăm Viát Nam lần chát, vào điếu u năm 2009: Đác ông Cao Minh Dung. Đây là vai trò của đác ông trong viác liên quan đến Đác Táng Kiát? Trong bài trả lái phỏng vấn, ĐHY Phám Minh Mán có cho biát là chiáu ngày 02-06 ngài đã “gặp gỡ linh mục, tu sĩ Viát Nam đang làm viác tại Vatican”, nhưng nhân vật mà mái ngái chá đái là đác ông Cao Minh Dung thì ĐHY không hề nhắc tới. Như thế cũng có nghĩa là thực mục của ngái tín háu Viát Nam liên quan đến đác ông Cao Minh Dung, vậy nên chúng ta có câu trả lái.

Liáu có tìm ra sự thật “thực” ?

ĐHY Phám Minh Mán có một kiểu nói khá đác đáo khi thêm tính từ “thực” vào danh từ “sự thật” (sự thật “thực”). Điếu u này chúng tôi không có lý do. Là vì trong chế độ hiện tại tại Viát Nam, mái phỏng vấn trên truyền thông điếu u nằm trong tay Nhà Nác. Có nhuáu đòi truyền hình và truyền thanh trên khắp nác, tất trung áng tại đáa phỏng vấn, với trên dái 700 tờ báo, nhưng tất cả chỉ nói nhưng điếu u đác phép nói. Khi đác chấp đến chuyện nói đái, nói láo... trong xã hội chúng ta đang sống hôm nay, nhà văn Nguyễn Khái đã viết trong tập Tuá Bút của ông : “... các cuộc trả lái phỏng vấn báo chí, điếu u văn tại các buổi lễ kỷ niệm, báo cáo của đáng, của chính phủ, của quốc hội, tất cả điếu u dùng các từ rất mơ hồ, ít cá tính và ít trách nhiệm như thế. Và nói đái, nói đái hián nhiên, không cần che đáy... Nói đái lem lám, nói đái lálám, nói không biát xấu hổ, không biát run sợ. Ngái nói nói trong cái trống không, ngái nghe tuy có một đáy nhưng cũng chỉ nghe có nhưng tiếng vang của cái trống không. Nói đá giao tiếp đã trở thành nói đá không giao tiếp gì hết; nói đá mà nói ...”. Chính vì vậy mà khi ra về Toà Khâm Sá – Thái Hà chúng tôi, nếu chúng ta vào báo đài của Nhà Nác, hay cả khi đến báo Công Giáo & Dân Tác, không ai biát đác : thực sự chuyện gì đã xảy ra.

Và điếu u ta phải đến biát quan tâm, là tình trạng này chúng tôi không ánh háng đến truyền thông Công Giáo. Hôm xảy ra về Đáng Chiám chúng tôi, đái vào trang mạng của HĐGM mà tìm đác thông tin! Còn trang mạng của Toà TGM Tp. Hồ Chí Minh, trong bài “Tá do báo chí là nhà sáng tạo nên dân chúng”, lấy nguán từ Vietvatican, thì chuyện trên tráu là đã cát xén đến nói đến Trung Quốc, Bắc Hàn, Viát Nam... cũng như đến sau đây: “Tất cả các chính quyền và các tổ chức nói trên điếu u theo đáng lái cai trị đác tài, sự hãi sợ hãi, chế độ ngu dân, nên tìm một cách và đáa ra một luật lệ để kèm kẹp con ngái và đát nác trong tình trạng nô lệ, chế độ tàn ác...”. Một ví dụ khác, đó là nếu có ai nghe đến ghi âm lái đác cha Nguyễn Văn Khám, Giám mục Phá tá Sài Gòn, nói về chuyện đi Hoa Kỳ của ĐHY Phám Minh Mán đến Long Beach chế độ đái lá Lòng Tháng Xát Chúa, rồi đem đến chiáu với vô sự thông tin liên quan trên mạng, đái biát đác sự thật “thực” áchá nào. Và ví dụ cuối cùng là đáp lánh của của Đác Tân TGM Hà Nội ngày 07-05-2010: nếu có ai vào trang mạng của Ủy Ban Kinh Thánh mà đác bài của Peter Nguyễn Minh Trung, thì 15.000 chế độ ký của thánh ngáy nágái Đác Giáo Hoàng đã bỏ hồ bián thành panô với nhưng chế độ “Nguyễn Văn Nhán, Bùi Văn Đác, Võ

Tìm ra sự thật “thực”

Tác Giả: Pascal Nguyễn Ngọc Tänh OFM
Thứ Năm, 24 Tháng 6 Năm 2010 10:05

Đä Minh : biết không trái đất này !” Vậy thì câu hỏi dai däng vậy nên cä đeo đuổi chúng ta là : sự thật “thực” ở đâu ?

Sự thật “thực” với Giáo Hội Việt Nam ?

ĐäY Phäm Minh Män viết núi băng ngàn đời trên Rô-ma để tìm sự thật “thực”, nhưng liệu ngài có giúp được Đä Minh Hoàng tìm ra sự thật “thực” với Giáo Hội Việt Nam? Dĩ nhiên Đä Minh Hoàng biết rằng thay đổi diễn ra tại Việt Nam trong môi trường văn hóa tôn giáo. Ngày nay cuộc sống khá hơn, người dân được tiếp xúc với do hơn. Các tôn giáo được phép xây dựng, tổ chức lễ hội, huấn luyện chức sắc, đi ra ngoài v.v...

Du khách đến Việt Nam lúc mới khi thấy các nhà thờ ngày Chúa nhật đông nghịt người, nên gọi linh mục, tu sĩ rät đông, sự đi ra ngoài truy cập giáo dân còn ngàn. Đó là một tích cực, và cũng là một nỗi. Trong khi đó, các lãnh vực như y tế, giáo dục, xã hội... đều là được quy định của Nhà Nước. Đi xin tiền giúp người nghèo thì được, nhưng tranh đua cho quyền lợi của người nghèo, đòi hỏi sự công bằng cho người nghèo thì không. Tôn giáo không được tiếp xúc với con người. Trong một chế độ được tài toàn trợ, thì “đời thực” và “hợp tác” chỉ là những mặt của người chấp nhận người tay xin.

Xin cái gì? Thäa xin lợi ích nhưng quy định chính đáng của mình đã bỏ nhà cầm quyền thực sự để. Sự thật “thực” phủ phàng là như thế. Liệu Đä Minh Hoàng có biết rằng Giáo Hội Công Giáo Việt Nam hôm nay, chỉ vì muốn thỏa hiệp với nhà cầm quyền để được yên thân, mà đánh mất khả năng ngôn sứ : quay lưng lại người nghèo, hàng loạt các tôn giáo biến, thậm chí với văn minh dân tộc, với tiếp xúc lại đất nước ? Liệu Đä Minh Hoàng có biết rằng khi thánh giá tại Đäng Chiêm bị đập nát, tuy nhiên đã sä các giám mục hai giáo phận Huế và Sài Gòn đã ngừng miäng làm thánh ? Thä thì trước câu hỏi : liệu Đä Minh Hoàng có biết được sự thật “thực” với Giáo Hội Việt Nam hôm nay, xem ra chưa có câu trả lời!

Kết luận

Đä tại chân thiện mä là khát vọng tự nhiên của con người. Khát vọng tìm cho ra sự thật càng mãnh liệt khi con người sống trong môi trường đầy däng như ngä lạc, gian dối. Tìm cho ra sự thật, đó là mối quan tâm của ĐäY Phäm Minh Män khi ngài nói đến sự thật “thực” và đã cố gắng công đi tìm. Nhưng khi sự thật mình đi tìm lại chính là sự thật mình muốn có sự thật “thực” hay chưa? Người được bài của ĐäY và nên phải tìm lấy câu trả lời. Không biết đến bao giờ Giáo Hội Công Giáo Việt Nam mới tìm được sự bình an đã mất, mới tìm được sự đúng tâm như trí đã tan rã, mới tìm được lòng tin tiếp xúc kính mến đã như phai đi với hàng giáo phẩm khi Đä Cha Giu-se Ngô Quang Kiệt rời khỏi chức vụ TGM Hà Nội trong một hoàn cảnh còn nhiều ẩn ẩn sự chưa được giải mã? Bäng bất cứ giá nào, thì liệu sự thật mình khám phá ra, đã là

Tìm ra số thật “thực”

Tác Giả: Pascal Nguyễn Ngọc Tánh OFM
Thứ Năm, 24 Tháng 6 Năm 2010 10:05

Sài-gòn, ngày 24 tháng 06 năm 2010